KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 13
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

36 ksiąg · 443 różnych siglów · 746 wystąpień · 827 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 2
Kpł Księga Kapłańska 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
1 Sm 1 Księga Samuela 2
Ps Księga Psalmów 2
Prz Księga Przysłów 5
Koh Księga Koheleta 7
Iz Księga Izajasza 7
Jr Księga Jeremiasza 8
Ez Księga Ezechiela 8
Mt Ewangelia według św. Mateusza 8
Mk Ewangelia według św. Marka 10
Łk Ewangelia według św. Łukasza 11
J Ewangelia według św. Jana 11
Dz Dzieje Apostolskie 12
Rz List do Rzymian 13
1 Kor 1 List do Koryntian 15
2 Kor 2 List do Koryntian 16
Ga List do Galatów 18
Ef List do Efezjan 18
Flp List do Filipian 20
Kol List do Kolosan 20
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 22
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 22
1 Tm 1 List do Tymoteusza 22
2 Tm 2 List do Tymoteusza 23
Tt List do Tytusa 23
Hbr List do Hebrajczyków 23
Jk List św. Jakuba Apostoła 24
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 25
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 26
1 J 1 List św. Jana Apostoła 26
2 J 2 List św. Jana Apostoła 27
Jud List Judy 27
Ap Apokalipsa św. Jana 27

Księga Rodzaju

Rdz 4,7

Lekcja 13: s. 21

7 Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie, a przecież ty masz nad nim panować.

Księga Wyjścia

Wj 20,16

Lekcja 13: s. 13

16 Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.

Wj 23,1

Lekcja 13: s. 13

1 Nie będziesz rozgłaszał fałszywych wieści i nie dołożysz ręki, ażeby z niesprawiedliwymi ludźmi świadczyć na korzyść bezprawia.

Księga Kapłańska

Kpł 19,15–16

Lekcja 13: s. 10

15 Nie będziecie wydawać niesprawiedliwych wyroków. Nie będziesz stronniczym na korzyść ubogiego, ani nie będziesz miał względów dla bogatego. Sprawiedliwie będziesz sądził bliźniego. 16 Nie będziesz szerzył oszczerstw między krewnymi, nie będziesz czyhał na życie bliźniego. Ja jestem Pan!

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 5,20

Lekcja 13: s. 13

20 Jako świadek nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa.

Pwt 6,5

Lekcja 13: s. 4

5 Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił.

1 Księga Samuela

1 Sm 16,7

Lekcja 13: s. 23

7 Pan jednak rzekł do Samuela: Nie zważaj ani na jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce.

Księga Psalmów

Ps 1,1

Lekcja 13: s. 21

1 Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i nie siada w kole szyderców,

Ps 9,2

Lekcja 13: s. 14

2 Chwalę Cię, Panie, całym sercem, opowiadam wszystkie cudowne Twe dzieła.

Ps 10,2–11

Lekcja 13: s. 13

2 gdy występny się pyszni, biedny jest w udręce i ulega podstępom, które tamten uknuł? 3 Bo występny się chełpi swoim pożądaniem, bluźni drapieżca i pogardza Panem. 4 W pysze swojej powiada występny: Nie pomści; nie ma Boga: oto jest całe jego myślenie. 5 Drogi jego układają się zawsze szczęśliwie; Twe wyroki zbyt są wzniosłe dla niego; parska na wszystkich swoich przeciwników. 6 Myśli on sobie: Ja się nie zachwieję; nie zaznam niedoli w najdalsze pokolenia.

7 Usta jego pełne przekleństwa, zdrady i podstępu, na jego języku udręka i złośliwość. 8 Siedzi w zasadzce przy drogach i niewinnego zabija w ukryciu; oczy jego śledzą biedaka. 9 Zasadza się w kryjówce, jak lew w swej jaskini; zasadza się, by porwać ubogiego: porywa ubogiego i w sieć swoją wciąga. 10 Schyla się, przysiada na ziemi, a od jego przemocy pada ubogi. 11 Mówi w swym sercu: Bóg nie pamięta, odwraca swe oblicze, nigdy nie zobaczy.

Ps 15,1–3

Lekcja 13: s. 10

1 Psalm. Dawidowy. Kto będzie przebywał w
Twym przybytku, Panie, kto zamieszka na Twojej
świętej górze? 2 Ten, który postępuje bez skazy,
działa sprawiedliwie, a mówi prawdę w swoim
sercu 3 i nie rzuca oszczerstw swym językiem;
ten, który nie czyni bliźniemu nic złego i nie
ubliża swemu sąsiadowi;

Ps 19,8–12.15

Lekcja 13: s. 2, 9, 13

8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha;
świadectwo Pana niezawodne - poucza
prostaczka; 9 nakazy Pana słuszne - radują serce;
przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; 10
bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy
Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne.
11 Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a
słodsze od miodu płynącego z plastra. 12 Chociaż
Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu
zysk jest wielki,

15 Niech znajdą uznanie słowa ust moich i myśli
mego serca u Ciebie, Panie, moja Skało i mój
Zbawicielu!

Ps 20,8

Lekcja 13: s. 14

8 Jedni wolą rydwan, drudzy konie, a nasza siła w
imieniu Pana, Boga naszego.

Ps 23,1–6

Lekcja 13: s. 20

1 Psalm. Dawidowy. Pan jest moim pasterzem, nie
brak mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie
mogę odpocząć: 3 orzeźwia moją duszę. Wiedzie
mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na
swoje imię. 4 Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i
Twoja laska są tym, co mnie pociesza. 5 Stół dla
mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;
namaszczasz mi głowę olejkiem; mój kielich jest
przeobfity.

6 Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez
wszystkie dni mego życia i zamieszkam w domu
Pańskim po najdłuższe czasy.

Ps 24,1

Lekcja 13: s. 22

1 Dawidowy. Psalm. Do Pana należy ziemia i to, co
ją napełnia, świat i jego mieszkańcy.

Ps 31,18

Lekcja 13: s. 13

18 Panie, niech nie doznam zawodu, skoro Cię
wzywam; niech się zawiodą występni, niech
zamilkną w Szeolu!

Ps 37,1–40

Lekcja 13: s. 20, 22

1 Dawidowy. Nie unoś się gniewem z powodu
złoczyńców ani nie zazdrość niesprawiedliwym, 2
bo znikną tak prędko jak trawa i zwiędną jak
świeża zieleń. 3 Miej ufność w Panu i postępuj
dobrze, mieszkaj w ziemi i zachowaj wierność. 4
Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego
serca. 5 Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On
sam będzie działał

6 i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak
światło, a słuszność twoja - jak południe. 7
Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj! Nie
oburzaj się na tego, komu się szczęści w drodze,
na człowieka, co obmyśla zasadzki. 8 Zaprzestań
gniewu i porzuć zapalczywość; nie oburzaj się: to
wiedzie tylko ku złemu. 9 Złoczyńcy bowiem
wyginą, a ufający Panu posiądą ziemię. 10 Jeszcze
chwila, a nie będzie przestępcy: spojrzysz na jego
miejsce, a już go nie będzie.

11 Natomiast pokorni posiądą ziemię i będą się
rozkoszować wielkim pokojem. 12 Przeciw
sprawiedliwemu zło knuje występny i zgrzyta na
niego zębami. 13 Pan śmieje się z niego, bo widzi,
że jego dzień nadchodzi. 14 Występni dobywają
miecza, łuk swój napinają, by powalić biedaka i
nieszczęśliwego, by zabić tych, których droga jest
prosta. 15 Ich miecz przeszyje własne ich serca, a
ich łuki zostaną złamane.

16 Lepsza jest odrobina, którą ma sprawiedliwy,
niż wielkie bogactwo występnych, 17 bo ramiona
występnych będą połamane, a sprawiedliwych
Pan podtrzymuje. 18 Pan zna dni nienagannych, a
ich dziedzictwo trwać będzie na wieki; 19 w czasie
klęski nie zaznają wstydu, a we dni głodu będą
syci. 20 Występni natomiast poginą; wrogowie
Pana jak krasa łąk zwiędną, jak dym się rozwieją.

21 Występny pożycza, ale nie zwraca, a
sprawiedliwy lituje się i obdarza. 22 Błogosławieni
przez Pana posiądą ziemię, przeklęci przez Niego
będą wyniszczeni. 23 Pan umacnia kroki człowieka
i w jego drodze ma upodobanie. 24 A choćby
upadł, to nie będzie leżał, bo rękę jego Pan
podtrzymuje. 25 Byłem dzieckiem i jestem już
starcem, a nie widziałem sprawiedliwego w
opuszczeniu ani potomstwa jego, by o chleb
żebrało.

[26] Lituje się on w każdym czasie i pożycza;
potomstwo jego stanie się błogosławieństwem. [27]
Odstąp od złego, czyń dobro, abyś mógł mieszkać
na wieki, [28] bo Pan miłuje sprawiedliwość i nie
opuszcza swych świętych; nikczemni wyginą, a
potomstwo występnych będzie wytępione. [29]
Sprawiedliwi posiądą ziemię i będą mieszkać na
niej na zawsze. [30] Usta sprawiedliwego głoszą
mądrość i język jego mówi to, co słuszne.

[31] Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki
się nie zachwieją. [32] Występny czatuje na
sprawiedliwego i usiłuje go zabić, [33] lecz Pan nie
zostawia go w jego ręku i nie pozwala skazać, gdy
stanie przed sądem. [34] Miej nadzieję w Panu i
strzeż Jego drogi, a On cię wyniesie, abyś posiadł
ziemię; zobaczysz zagładę występnych. [35]
Widziałem, jak występny się pysznił i rozpierał się
jak cedr zielony.

[36] Przeszedłem obok, a już go nie było; szukałem
go, lecz nie można było go znaleźć. [37] Strzeż
uczciwości, przypatruj się prawości, bo w końcu
osiągnie [ten] człowiek pomyślność. [38] Wszyscy
zaś grzesznicy będą wyniszczeni, potomstwo
występnych wyginie. [39] Zbawienie sprawiedliwych
pochodzi od Pana; On ich ucieczką w czasie
utrapienia. [40] Pan ich wspomaga, wyzwala;
wyzwala ich od występnych i zachowuje, do
Niego bowiem się uciekają.

Ps 39,2

Lekcja 13: s. 14

[2] Rzekłem: Będę pilnował dróg moich, abym nie
zgrzeszył językiem; nałożę na usta wędzidło,
dopóki naprzeciw mnie jest występny.

Ps 44,9

Lekcja 13: s. 14

[9] W każdym czasie chlubimy się Bogiem i sławimy
bez przerwy Twe imię.

Ps 51,3–6

Lekcja 13: s. 20

[3] Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości,
w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją
nieprawość! [4] Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i
oczyść mnie z grzechu mojego! [5] Uznaję bowiem
moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze
przede mną. [6] Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i
uczyniłem, co złe jest przed Tobą, tak że się
okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i
prawym w swoim osądzie.

Ps 75,2–9

Lekcja 13: s. 14

[2] Wysławiamy Cię, Boże, wysławiamy, wzywamy
Twego imienia, opowiadamy Twe cuda. [3] Gdy Ja
naznaczę porę, odbędę sąd sprawiedliwy. [4]
Choćby się chwiała ziemia z wszystkimi jej
mieszkańcami, Ja umocniłem jej filary. [5] Mówię
zuchwalcom: Nie bądźcie zuchwali!, a do
niegodziwych: Nie podnoście rogu! [6] Nie
podnoście rogu ku górze, nie mówcie bezczelnie
przeciw Skale.

[7] Bo nie ze wschodu ani z zachodu, ani z pustyni,
ani z gór [przychodzi] wywyższenie, [8] lecz Bóg
jedynie jest sędzią - tego zniża, tamtego podnosi. [9]
Bo w ręku Pana jest kielich, który się pieni
winem, pełnym przypraw. I On z niego nalewa: aż
do mętów wypiją, pić będą wszyscy niegodziwi na
ziemi.

Ps 119,9.11.16.49–50.92.104

Lekcja 13: s. 9, 21, 22

[9] Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w
czystości? - Przestrzegając słów Twoich.

[11] W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie
grzeszyć przeciw Tobie.

[16] Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich
nie zapomnę.

[49] Pomnij na słowo swoje do Twojego sługi, przez
które mi dałeś nadzieję. [50] W moim ucisku to
pociechą dla mnie, że Twoja mowa obdarza mnie
życiem.

[92] Gdyby Twoje Prawo nie było moją rozkoszą,
byłbym już zginął w mej nędzy.

[104] Z Twoich przykazań czerpię roztropność,
dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej.

Ps 141,3

Lekcja 13: s. 14

[3] Postaw, Panie, straż moim ustom i wartę przy
bramie warg moich!

Ps 145,1–7

Lekcja 13: s. 14

[1] Pieśń pochwalna. Dawida. Chcę Cię wywyższać,
Boże mój, Królu, i błogosławić imię Twe na
zawsze i na wieki. [2] Każdego dnia będę Cię
błogosławił i na wieki wysławiał Twe imię. [3]
Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a
wielkość Jego niezgłębiona. [4] Pokolenie pokoleniu
głosi Twoje dzieła i zwiastuje Twoje potężne
czyny. [5] Głoszą wspaniałą chwałę Twego
majestatu i rozpowiadają Twe cuda.

6 I mówią o potędze Twoich dzieł straszliwych, i opowiadają Twą wielkość. 7 Przekazują pamięć o Twej wielkiej dobroci i radują się Twą sprawiedliwością.

Ps 150,1–6

Lekcja 13: s. 14

1 Alleluja. Chwalcie Boga w Jego świątyni, chwalcie Go na wyniosłym Jego nieboskłonie! 2 Chwalcie Go za potężne Jego czyny, chwalcie Go za wielką Jego potęgę! 3 Chwalcie Go dźwiękiem rogu, chwalcie Go na harfie i cytrze! 4 Chwalcie Go bębnem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie! 5 Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach brzęczących:

6 Wszystko, co żyje, niech chwali Pana! Alleluja.

Księga Przysłów

Prz 3,5–12.25–26

Lekcja 13: s. 20, 22

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a On twe ścieżki wyrówna. 7 Nie bądź mądrym we własnych oczach, Boga się bój, zła unikaj: 8 to ciału zapewni zdrowie, a pokrzepienie twym kościom. 9 Czcij Pana ofiarą z twego mienia i pierwocinami całego dochodu,

10 a twoje spichrze napełnią się zbożem i tłocznie przeleją się moszczem. 11 Upomnieniem Pańskim nie gardź, mój synu, nie odrzucaj ze wstrętem strofowań. 12 Bowiem karci Pan, kogo miłuje, jak ojciec syna, którego lubi.

25 Nagły strach cię nie przerazi ni klęska, gdy dotknie przewrotnych; 26 bo z tobą jest Pan, przed sidłem twą nogę ochroni.

Prz 4,24

Lekcja 13: s. 13

24 Fałszu ust się wystrzegaj, od warg przewrotnych bądź z dala!

Prz 6,12.16–19.23

Lekcja 13: s. 9, 13

12 Człowiekiem nikczemnym jest i nicponiem: kto chodzi z kłamstwem na ustach,

16 Tych sześć rzeczy w nienawiści ma Pan, a siedem budzi u Niego odrazę: 17 wyniosłe oczy, kłamliwy język, ręce, co krew niewinną wylały, 18 serce knujące złe plany, nogi, co biegną prędko do zbrodni, 19 świadek fałszywy, co kłamie, i ten, kto wznieca kłótnie wśród braci.

23 bo lampą jest nakaz, a światłem Prawo, drogą do życia - upomnienie, nagana.

Prz 8,13

Lekcja 13: s. 13

13 Bojaźnią Pańską - zła nienawidzić. Nie znoszę dumy, złych dróg, wyniosłości ust przewrotnych.

Prz 9,7–9

Lekcja 13: s. 12

7 Kto poucza szydercę, ściąga na siebie wzgardę, strofując nieprawego, sam sobie szkodzi. 8 Nie strofuj szydercy, by cię nie znienawidził, strofuj mądrego, a będzie cię kochał. 9 Ucz mądrego, a stanie się mędrszy, oświeć mądrego, a zwiększy swą wiedzę.

Prz 10,12.18–19

Lekcja 13: s. 12, 13, 14, 20, 21

12 Nienawiść wznieca kłótnię, miłość wszelki błąd ukrywa.

18 Usta nieprawe nienawiść ujawnią, głupi, kto rozgłasza niesławę. 19 Nie uniknie się grzechu w gadulstwie, kto ostrożny w języku - jest mądry.

Prz 11,9.11.13–14

Lekcja 13: s. 7, 8, 9, 10, 12, 22

9 Niegodziwy ustami chce zabić bliźniego, lecz przenikliwość prawych wybawia.

11 Błogosławieństwem prawych wznosi się miasto, usta występnych je burzą.

13 Obmówca chodząc wyjawia tajemnice, duch wierny zamilczy o sprawie. 14 Z braku rządów naród upada, wybawienie, gdzie wielki doradca.

Prz 12,18.22

Lekcja 13: s. 3, 12, 13

18 Nierozważnie mówić - to ranić jak mieczem, a język mądrych - lekarstwem.

22 Wstrętne dla Pana są usta kłamliwe, lecz w prawdomównych ma upodobanie.

Prz 13,3.10

Lekcja 13: s. 12, 13

3 Kto ust swych strzeże - ten strzeże życia, kto usta rozwiera - zgubi sam siebie.

10 Skutkiem pychy stale są kłótnie, u szukających rady jest mądrość.

Prz 14,25

Lekcja 13: s. 12

25 Świadek prawdomówny ratuje ludzi, oszustwo rozszerza kłamstwa.

Prz 15,1.4.22–23.28

Lekcja 13: s. 3, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 22

1 Odpowiedź łagodna uśmierza zapalczywość, słowo raniące pobudza do gniewu.

4 Drzewem życia jest język łagodny, złamaniem na duchu - przewrotny.

22 Brak rady unicestwia zamiary, udają się one, gdzie wielu doradców. 23 Odpowiedź ust własnych cieszy człowieka, jak miłe jest zdanie stosowne!

28 Prawe serce rozważa odpowiedź, złością buchają usta występnych.

Prz 16,21.24.28.32

Lekcja 13: s. 10, 12, 13

21 Kto sercem mądry, zwie się rozumnym, a słodycz warg wiedzę pomnoży.

24 Dobre słowa są plastrem miodu, słodyczą dla gardła, lekiem dla ciała.

28 Człowiek podstępny wznieca kłótnie, plotkarz poróżnia przyjaciół.

32 Cierpliwy jest lepszy niż mocny, opanowany - od zdobywcy grodu.

Prz 17,9.14.17.27

Lekcja 13: s. 7, 8, 10, 11, 12, 13, 21

9 Kto szuka miłości, cudzy błąd tai; kto sprawę rozgłasza, poróżnia przyjaciół.

14 Kłótnię zaczynać to dać upust wodzie, nim spór wybuchnie - uciekaj!

17 Przyjaciel kocha w każdym czasie, a bratem się staje w nieszczęściu.

27 Rozsądek posiadł, kto w słowach oszczędny, kto spokojnego ducha - roztropny.

Prz 18,2.8.13.15.17.21

Lekcja 13: s. 3, 12, 13, 14

2 Głupi nie lubi się zastanawiać, lecz tylko swe zdanie przedstawić.

8 Słowa donosiciela są jak smaczne kąski: zapadają do głębi wnętrzności.

13 Odpowiedzieć, nim się wysłucha, uchodzi za głupotę i hańbę.

15 Serce rozumne zdobywa wiedzę, a ucho mądrych dąży do wiedzy.

17 Pierwszy ma rację w swej sprawie, lecz przyjdzie przeciwnik i poprawi go.

21 Życie i śmierć są w mocy języka, [jak] kto go lubi [używać], tak i spożyje zeń owoc.

Prz 19,5.25

Lekcja 13: s. 12, 13

5 Fałszywy świadek nie ujdzie karania, kto kłamstwem oddycha, nie zdoła się wymknąć.

25 Zbij szydercę - a prosty zmądrzeje, upomnij mądrego - a nabędzie karności.

Prz 20,3.5.19.22.30

Lekcja 13: s. 7, 10, 12, 13, 14, 21

3 Zaprzestać sporu - zaszczytem dla męża, bo każdy, kto głupi, wybucha.

5 Głęboką wodą plan w sercu człowieka, czerpie z niej człowiek przemyślny.

19 Obmówca wyjawia sekrety, zatem nie obcuj z gadułą!

22 Nie mów: Za zło się odpłacę. Zdaj się na Pana: On cię wybawi.

30 Pręgi, rany leczą zło, a razy - głębie wnętrzności.

Prz 21,23

Lekcja 13: s. 12, 13

23 Strzegąc swych ust i języka, chroni się życie przed uciskami.

Prz 23,9

Lekcja 13: s. 12

9 Nie mów do uszu głupiego, bo wzgardzi mądrością twej mowy.

Prz 24,16.23

Lekcja 13: s. 10, 23

16 bo prawy siedmiokroć upadnie i wstanie, a występni w nieszczęściu upadną.

23 I te są od Mędrców. Niedobrze, jeśli ktoś w sądzie stronniczy.

Prz 25,11.15

Lekcja 13: s. 13

11 Złote jabłka na sprzętach ze srebra - to słowo mówione w czasie właściwym.

15 Cierpliwość ugnie zwierzchnika, a język łagodny złamie kości.

Prz 26,18–20.28

Lekcja 13: s. 13, 14

18 Jak ten, co rzuca bezmyślnie strzały, oszczepy i
śmierć - 19 tak człowiek, co zwodzi bliźniego i
mówi: To tylko dla żartu. 20 Bez drew zagaśnie
ognisko, bez donosiciela spór zniknie.

28 Fałszywy język nie znosi skrzywdzonych, usta
przymilne powodem zguby.

Prz 27,1–2.5–6.12.17

Lekcja 13: s. 7, 14, 20, 21, 22

1 Nie chwal się dniem jutrzejszym, bo nie wiesz,
co dzień ci przyniesie. 2 Niech inny cię chwali -
nie twe własne usta, ktoś obcy - nie własne twe
wargi.

5 Lepsza jest jawna nagana niż miłość tajona. 6
Razy przyjaciela - [znakiem] wierności, pocałunki
wroga - zwodnicze.

12 Rozważny zło widzi i kryje się, nierozważni tam
idą i szkodę ponoszą.

17 Żelazo żelazem się ostrzy, a człowiek urabia
charakter bliźniego.

Prz 29,5.20

Lekcja 13: s. 12, 14

5 Kto schlebia kłamliwie bliźniemu, na nogi mu
sidła zastawia.

20 Widziałeś człowieka gadatliwego? Więcej
nadziei w głupim niż w takim.

Prz 30,5–6.32

Lekcja 13: s. 2, 14, 20

5 Każde słowo Boga w ogniu wypróbowane, tarczą
jest dla tych, co Doń się uciekają. 6 Do słów Jego
nic nie dodawaj, by cię nie skarał: nie uznał za
kłamcę.

32 Bezmyślnie uniosłeś się dumą? Po namyśle -
rękę na usta!

Księga Koheleta

Koh 4,9–10

Lekcja 13: s. 22

9 Lepiej jest dwom niż jednemu, gdyż mają dobry
zysk ze swej pracy. 10 Bo gdy upadną, jeden
podniesie drugiego. Lecz samotnemu biada, gdy
upadnie, a nie ma drugiego, który by go podniósł.

Koh 10,12–14

Lekcja 13: s. 12

12 Słowa z ust mędrca są przyjemnością, lecz usta
głupca gubią jego samego. 13 Początek słów jego
ust to głupstwo, a koniec jego mowy to wielkie
szaleństwo. 14 A głupiec mnoży słowa. Nie wie
przecież człowiek, co będzie, bo kto mu oznajmi,
co będzie potem?

Księga Izajasza

Iz 53,4–12

Lekcja 13: s. 4

4 Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On
dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca
uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego. 5
Lecz On był przebity za nasze grzechy,
zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta
zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze
zdrowie. 6 Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy
z nas się obrócił ku własnej drodze, a Pan zwalił
na Niego winy nas wszystkich. 7 Dręczono Go,
lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust
swoich. Jak baranek na rzeź prowadzony, jak
owca niema wobec strzygących ją, tak On nie
otworzył ust swoich. 8 Po udręce i sądzie został
usunięty; a kto się przejmuje Jego losem? Tak!
Zgładzono Go z krainy żyjących; za grzechy mego
ludu został zbity na śmierć.

9 Grób Mu wyznaczono między bezbożnymi, i w
śmierci swej był [na równi] z bogaczem, chociaż
nikomu nie wyrządził krzywdy i w Jego ustach
kłamstwo nie postało. 10 Spodobało się Panu
zmiażdżyć Go cierpieniem. Jeśli On wyda swe
życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni
swe przedłuży, a wola Pańska spełni się przez
Niego. 11 Po udrękach swej duszy, ujrzy światło i
nim się nasyci. Zacny mój Sługa usprawiedliwi
wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie. 12
Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i
posiądzie możnych jako zdobycz, za to, że Siebie
na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy
przestępców. A On poniósł grzechy wielu, i
oręduje za przestępcami.

Iz 55,8–11

Lekcja 13: s. 9, 14

8 Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze
drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. 9 Bo jak
niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad
waszymi drogami i myśli moje - nad myślami
waszymi. 10 Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg
spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie
nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią
urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i
chleb dla jedzącego, 11 tak słowo, które wychodzi
z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim
wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni
pomyślnie swego posłannictwa.

Księga Jeremiasza

Jr 9,23–24

Lekcja 13: s. 14

23 Raczej chcąc się chlubić, niech się szczyci tym,
że jest roztropny i że Mnie poznaje, iż jestem
Jahwe, który okazuje łaskawość, praworządność i
sprawiedliwość na ziemi - w tym to mam
upodobanie - wyrocznia Pana. 24 Oto dni nadejdą -
wyrocznia Pana - kiedy nawiedzę wszystkich
obrzezanych według ciała;

Księga Ezechiela

Ez 18,23.30–32

Lekcja 13: s. 11

23 Czyż tak bardzo mi zależy na śmierci
występnego - wyrocznia Pana Boga - a nie raczej
na tym, by się nawrócił i żył?

30 Dlatego, domu Izraela, będę was sądził,
każdego według jego postępowania - wyrocznia
Pana Boga. Nawróćcie się! Odstąpcie od
wszystkich waszych grzechów, aby wam już
więcej nie były sposobnością do przewiny. 31
Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy, któreście
popełniali przeciwko Mnie, i utwórzcie sobie
nowe serce i nowego ducha. Dlaczego mielibyście
umrzeć, domu Izraela? 32 Ja nie mam żadnego
upodobania w śmierci - wyrocznia Pana Boga.
Zatem nawróćcie się, a żyć będziecie.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 3,8

Lekcja 13: s. 3

8 Wydajcie więc godny owoc nawrócenia,

Mt 5,5.9.16.23–24.38–48

Lekcja 13: s. 1, 2, 3, 4, 15, 20, 21

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

5 Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność
posiądą ziemię.

9 Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój,
albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

16 Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi,
aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca
waszego, który jest w niebie.

23 Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i
tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw
tobie, 24 zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a
najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim.
Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

38 Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb
za ząb! 39 A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie
oporu złemu. Lecz jeśli cię kto uderzy w prawy
policzek, nadstaw mu i drugi! 40 Temu, kto chce
prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstąp i
płaszcz! 41 Zmusza cię kto, żeby iść z nim tysiąc
kroków, idź dwa tysiące! 42 Daj temu, kto cię
prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce
pożyczyć od ciebie.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam powiadam: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych,
którzy was prześladują; 45 tak będziecie synami
Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On
sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad
dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i
niesprawiedliwych. 46 Jeśli bowiem miłujecie tych,
którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć
będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli
pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego
czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

48 Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest
Ojciec wasz niebieski.

Mt 6,14–15.34

Lekcja 13: s. 15, 20

14 Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich
przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz
niebieski. 15 Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i
Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych
przewinień.

34 Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo
jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie.
Dosyć ma dzień swojej biedy.

Mt 7,1–5.12

Lekcja 13: s. 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 19, 21, 24, 25

1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. 2 Bo takim
sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą,
jaką wy mierzycie, wam odmierzą. 3 Czemu to
widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we
własnym oku nie dostrzegasz? 4 Albo jak możesz
mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z
twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? 5
Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka,
a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka
twego brata.

12 Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam
ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym
polega Prawo i Prorocy.

Mt 10,28–31

Lekcja 13: s. 20

28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz
duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego,
który duszę i ciało może zatracić w piekle. 29 Czyż
nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież
żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie
na ziemię. 30 U was zaś nawet włosy na głowie
wszystkie są policzone. 31 Dlatego nie bójcie się:
jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

Mt 12,34–37

Lekcja 13: s. 12

34 Plemię żmijowe! Jakże wy możecie mówić
dobrze, skoro źli jesteście? Przecież z obfitości
serca usta mówią. 35 Dobry człowiek z dobrego
skarbca wydobywa dobre rzeczy, zły człowiek ze
złego skarbca wydobywa złe rzeczy. 36 A
powiadam wam: Z każdego bezużytecznego
słowa, które wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w
dzień sądu. 37 Bo na podstawie słów twoich
będziesz uniewinniony i na podstawie słów twoich
będziesz potępiony.

Mt 18,7.15–18.21–35

Lekcja 13: s. 2, 3, 6, 7, 8, 10, 11, 15, 20, 22

7 Biada światu z powodu zgorszeń! Muszą
wprawdzie przyjść zgorszenia, lecz biada
człowiekowi, przez którego dokonuje się
zgorszenie.

15 Gdy brat twój zgrzeszy <przeciw tobie>, idź i
upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha,
pozyskasz swego brata. 16 Jeśli zaś nie usłucha,
weź z sobą jeszcze jednego albo dwóch, żeby na
słowie dwóch albo trzech świadków oparła się
cała sprawa. 17 Jeśli i tych nie usłucha, donieś
Kościołowi! A jeśli nawet Kościoła nie usłucha,
niech ci będzie jak poganin i celnik! 18 Zaprawdę,
powiadam wam: Wszystko, co zwiążecie na ziemi,
będzie związane w niebie, a co rozwiążecie na
ziemi, będzie rozwiązane w niebie.

21 Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał:
Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat
wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? 22
Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem
razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. 23
Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do
króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami.
24 Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu
jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy
talentów. 25 Ponieważ nie miał z czego ich oddać,
pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i
całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać.

26 Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: Panie,
miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam.
27 Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i
dług mu darował. 28 Lecz gdy sługa ów wyszedł,
spotkał jednego ze współsług, który mu był
winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić,
mówiąc: Oddaj, coś winien! 29 Jego współsługa
upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade
mną, a oddam tobie. 30 On jednak nie chciał, lecz
poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda
długu.

31 Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu
wszystko, co zaszło. 32 Wtedy pan jego wezwał go
przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy!
Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie
prosiłeś. 33 Czyż więc i ty nie powinieneś był
ulitować się nad swoim współsługą, jak ja
ulitowałem się nad tobą? 34 I uniesiony gniewem
pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego
długu nie odda. 35 Podobnie uczyni wam Ojciec
mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z
serca swemu bratu.

Mt 20,25–28

Lekcja 13: s. 2, 15, 22

25 A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie,
że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im
odczuć swą władzę. 26 Nie tak będzie u was. Lecz
kto by między wami chciał stać się wielkim, niech
będzie waszym sługą. 27 A kto by chciał być
pierwszym między wami, niech będzie
niewolnikiem waszym, 28 na wzór Syna
Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu
służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup
za wielu.

Mt 22,36–40

Lekcja 13: s. 1, 2, 4, 15, 20, 24

36 Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe? 37 On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. 40 Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

Mt 25,14–29

Lekcja 13: s. 22

14 Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. 15 Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz 16 ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. 17 Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. 18 Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana.

19 Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. 20 Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem. 21 Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana! 22 Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem. 23 Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!

24 Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. 25 Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność! 26 Odrzekł mu pan jego: Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie rozsypał. 27 Powinieneś więc był oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. 28 Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma.

Mt 28,19–20

Lekcja 13: s. 12

19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. 20 Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 10,43–45

Lekcja 13: s. 19

43 Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym. 44 A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. 45 Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.

Mk 11,25–26

Lekcja 13: s. 2, 7, 10, 21

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

25 A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze. 26 [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Mk 12,28–34

Lekcja 13: s. 4

28 Zbliżył się także jeden z uczonych w Piśmie, który im się przysłuchiwał, gdy rozprawiali ze sobą. Widząc, że Jezus dobrze im odpowiedział, zapytał Go: Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań? 29 Jezus odpowiedział: Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. 30 Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. 31 Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych. 32 Rzekł Mu uczony w Piśmie: Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznieś powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego.

33 Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary. 34 Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: Niedaleko jesteś od królestwa Bożego. I nikt już nie odważył się więcej Go pytać.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,8

Lekcja 13: s. 2

8 Lecz Jezus mu odrzekł: Napisane jest: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.

Łk 6,27–38.45

Lekcja 13: s. 3, 6, 12, 26, 27

27 Lecz powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie waszych nieprzyjaciół; dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą; 28 błogosławcie tym, którzy was przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was oczerniają. 29 Jeśli cię kto uderzy w [jeden] policzek, nadstaw mu i drugi. Jeśli bierze ci płaszcz, nie broń mu i szaty. 30 Daj każdemu, kto cię prosi, a nie dopominaj się zwrotu od tego, który bierze twoje. 31 Jak chcecie, żeby ludzie wam czynili, podobnie wy im czyńcie!

32 Jeśli bowiem miłujecie tych tylko, którzy was miłują, jakaż za to dla was wdzięczność? Przecież i grzesznicy miłość okazują tym, którzy ich miłują. 33 I jeśli dobrze czynicie tym tylko, którzy wam dobrze czynią, jaka za to dla was wdzięczność? I grzesznicy to samo czynią. 34 Jeśli pożyczek udzielacie tym, od których spodziewacie się zwrotu, jakaż za to dla was wdzięczność? I grzesznicy grzesznikom pożyczają, żeby tyleż samo otrzymać. 35 Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka, i będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest dobry dla niewdzięcznych i złych. 36 Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny.

37 Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone. 38 Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą wsypią w zanadrza wasze. Odmierzą wam bowiem taką miarą, jaką wy mierzycie.

45 Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbca wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta.

Łk 9,23–24

Lekcja 13: s. 2, 19, 20

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24 Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Łk 10,20

Lekcja 13: s. 20

20 Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie.

Łk 17,3–4

Lekcja 13: s. 7, 8, 10

3 Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebacz mu. 4 I jeśliby siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie i siedem razy zwróciłby się do ciebie, mówiąc: żałuję tego, przebacz mu.

Łk 23,34

Lekcja 13: s. 1, 2

34 Lecz Jezus mówił: Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią. Potem rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy.

Ewangelia według św. Jana

J 3,16.30

Lekcja 13: s. 2, 4, 19

16 Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

30 Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał.

J 7,24

Lekcja 13: s. 3

24 Nie sądźcie z zewnętrznych pozorów, lecz wydajcie wyrok sprawiedliwy.

J 12,24–26

Lekcja 13: s. 2, 19

24 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. 25 Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. 26 A kto by chciał Mi służyć, niech idzie na Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.

J 13,3–17.34–35

Lekcja 13: s. 1, 2, 4, 6, 7, 15, 26, 27

3 wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce oraz
że od Boga wyszedł i do Boga idzie, 4 wstał od
wieczerzy i złożył szaty. A wziąwszy prześcieradło
nim się przepasał. 5 Potem nalał wody do
miednicy. I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać
prześcieradłem, którym był przepasany. 6
Podszedł więc do Szymona Piotra, a on rzekł do
Niego: Panie, Ty chcesz mi umyć nogi? 7 Jezus mu
odpowiedział: Tego, co Ja czynię, ty teraz nie
rozumiesz, ale później będziesz to wiedział.

8 Rzekł do Niego Piotr: Nie, nigdy mi nie będziesz
nóg umywał. Odpowiedział mu Jezus: Jeśli cię nie
umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. 9 Rzekł
do Niego Szymon Piotr: Panie, nie tylko nogi
moje, ale i ręce, i głowę. 10 Powiedział do niego
Jezus: Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie
umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czyści,
ale nie wszyscy. 11 Wiedział bowiem, kto Go wyda,
dlatego powiedział: Nie wszyscy jesteście czyści.
12 A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów
zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: Czy
rozumiecie, co wam uczyniłem?

13 Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i
dobrze mówicie, bo nim jestem. 14 Jeżeli więc Ja,
Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście
powinni sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem
wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili,
jak Ja wam uczyniłem. 16 Zaprawdę, zaprawdę,
powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego
pana ani wysłannik od tego, który go posłał. 17
Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według
tego będziecie postępować.

34 Przykazanie nowe daję wam, abyście się
wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem;
żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. 35 Po
tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli
będziecie się wzajemnie miłowali.

J 14,15.21.23–24

Lekcja 13: s. 4, 9

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać
moje przykazania.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten
Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie
umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę
go miłował i objawię mu siebie.

23 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Jeśli Mnie
kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a
Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i
będziemy u niego przebywać. 24 Kto Mnie nie
miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka,
którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który
Mnie posłał, Ojca.

J 15,5

Lekcja 13: s. 1, 23

5 Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami.
Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc
obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie
uczynić.

Dzieje Apostolskie

Dz 4,32–37

Lekcja 13: s. 15

32 Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich
wierzących. żaden nie nazywał swoim tego, co
posiadał, ale wszystko mieli wspólne. 33
Apostołowie z wielką mocą świadczyli o
zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wszyscy oni
mieli wielką łaskę. 34 Nikt z nich nie cierpiał
niedostatku, bo właściciele pól albo domów
sprzedawali je 35 i przynosili pieniądze /uzyskane/
ze sprzedaży, i składali je u stóp Apostołów.
Każdemu też rozdzielano według potrzeby. 36 Tak
Józef, nazwany przez Apostołów Barnabas, to
znaczy Syn Pocieszenia, lewita rodem z Cypru,

37 sprzedał ziemię, którą posiadał, a pieniądze
przyniósł i złożył u stóp Apostołów.

Dz 23,1

Lekcja 13: s. 23

1 Paweł zaś, spojrzawszy śmiało na Sanhedryn,
przemówił: Bracia, aż do dnia dzisiejszego
służyłem Bogu z zupełnie spokojnym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 13: s. 23

16 I sam usilnie się staram, aby mieć zawsze
czyste sumienie wobec Boga i wobec ludzi.

Dz 26,20

Lekcja 13: s. 3

20 Lecz nawoływałem najprzód mieszkanców
Damaszku i Jerozolimy, a potem całej ziemi
judzkiej, i pogan, aby pokutowali i nawrócili się
do Boga, i pełnili uczynki godne pokuty.

List do Rzymian

Rz 2,21

Lekcja 13: s. 12

21 Ty, który uczysz drugich, sam siebie nie uczysz.
Głosisz, że nie wolno kraść, a kradniesz.

Rz 3,10–18

Lekcja 13: s. 13

10 jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego,
nawet ani jednego, 11 nie ma rozumnego, nie ma,
kto by szukał Boga. 12 Wszyscy zboczyli z drogi,
zarazem się zepsuli, nie ma takiego, co dobrze
czyni, zgoła ani jednego. 13 Grobem otwartym jest
ich gardło, językiem swoim knują zdradę, jad
żmijowy pod ich wargami, 14 ich usta pełne są
przekleństwa i goryczy;

15 ich nogi szybkie do rozlewu krwi, 16 zagłada i
nędza są na ich drogach, 17 droga pokoju jest im
nie znana, 18 bojaźni Bożej nie ma przed ich
oczami.

Rz 5,3–5.8–11

Lekcja 13: s. 4, 6, 20

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z
ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4
a wytrwałość - wypróbowaną cnotę,
wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja
zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana
jest w sercach naszych przez Ducha Świętego,
który został nam dany.

8 Bóg zaś okazuje nam swoją miłość [właśnie]
przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli
jeszcze grzesznikami. 9 Tym bardziej więc
będziemy przez Niego zachowani od karzącego
gniewu, gdy teraz przez krew Jego zostaliśmy
usprawiedliwieni. 10 Jeżeli bowiem, będąc
nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem
przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc
już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego
życie. 11 I nie tylko to - ale i chlubić się możemy w
Bogu przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez
którego teraz uzyskaliśmy pojednanie.

Rz 6,1–2

Lekcja 13: s. 9, 11

1 Cóż więc powiemy? Czyż mamy trwać w
grzechu, aby łaska bardziej się wzmogła? żadną
miarą! 2 Jeżeli umarliśmy dla grzechu, jakże
możemy żyć w nim nadal?

Rz 8,7.28–29.36–39

Lekcja 13: s. 11, 20, 22

7 A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu,
nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu,
ani nawet nie jest do tego zdolna.

28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują,
współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi,
którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29
Albowiem tych, których od wieków poznał, tych
też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu
Jego Syna, aby On był pierworodnym między
wielu braćmi.

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają
nas przez cały dzień, uważają nas za owce
przeznaczone na rzeź. 37 Ale we wszystkim tym
odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który
nas umiłował. 38 I jestem pewien, że ani śmierć,
ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani
rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani
co wysokie, ani co głębokie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości
Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu
naszym.

Rz 12,3–21

Lekcja 13: s. 2, 3, 6, 7, 9, 13, 15, 16, 19, 21, 22

3 Mocą bowiem łaski, jaka została mi dana, mówię
każdemu z was: Niech nikt nie ma o sobie
wyższego mniemania, niż należy, lecz niech sądzi
o sobie trzeźwo - według miary, jaką Bóg
każdemu w wierze wyznaczył. 4 Jak bowiem w
jednym ciele mamy wiele członków, a nie
wszystkie członki spełniają tę samą czynność - 5
podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w
Chrystusie, a każdy z osobna jesteśmy nawzajem
dla siebie członkami. 6 Mamy zaś według
udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar
proroctwa - [do stosowania] zgodnie z wiarą; 7
bądź to urząd diakona - dla wykonywania
czynności diakońskich; bądź urząd nauczyciela -
dla wypełniania czynności nauczycielskich;

8 bądź dar upominania - dla karcenia. Kto zajmuje
się rozdawaniem, [niech to czyni] ze
szczodrobliwością; kto jest przełożonym, [niech
działa] z gorliwością; kto pełni uczynki
miłosierdzia, [niech to czyni] ochoczo. 9 Miłość
niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego,
podążajcie za dobrem. 10 W miłości braterskiej
nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci
jedni drugich wyprzedzajcie. 11 Nie opuszczajcie
się w gorliwości. Bądźcie płomiennego ducha.
Pełnijcie służbę Panu. 12 Weselcie się nadzieją. W
ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie - wytrwali.

13 Zaradzajcie potrzebom świętych.
Przestrzegajcie gościnności. 14 Błogosławcie tych,
którzy was prześladują. Błogosławcie, a nie
złorzeczcie. 15 Weselcie się z tymi, którzy się
weselą. płaczcie z tymi, którzy płaczą. 16 Bądźcie
zgodni we wzajemnych uczuciach. Nie gońcie za
wielkością, lecz niech was pociąga to, co pokorne.
Nie uważajcie sami siebie za mądrych. 17 Nikomu
złem za złe nie odpłacajcie. Starajcie się dobrze
czynić wobec wszystkich ludzi.

18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy,
żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi. 19
Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie
sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście
[Bożej]. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta. Ja wymierzę zapłatę - mówi Pan - ale:
Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. 20
Jeżeli pragnie - napój go. Tak bowiem czyniąc,
węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę. 21 Nie
daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

Rz 13,1–5.8–10

Lekcja 13: s. 6, 16, 21

1 Każdy niech będzie poddany władzom,
sprawującym rządy nad innymi. Nie ma bowiem
władzy, która by nie pochodziła od Boga, a te,
które są, zostały ustanowione przez Boga. 2 Kto
więc przeciwstawia się władzy - przeciwstawia się
porządkowi Bożemu. Ci zaś, którzy się
przeciwstawili, ściągną na siebie wyrok
potępienia. 3 Albowiem rządzący nie są
postrachem dla uczynku dobrego, ale dla złego. A
chcesz nie bać się władzy? Czyń dobrze, a
otrzymasz od niej pochwałę. 4 Jest ona bowiem
dla ciebie narzędziem Boga, [prowadzącym] ku
dobremu. Jeżeli jednak czynisz źle, lękaj się, bo
nie na próżno nosi miecz. Jest bowiem
narzędziem Boga do wymierzenia sprawiedliwej
kary temu, który czyni źle. 5 Należy więc jej się
poddać nie tylko ze względu na karę, ale ze
względu na sumienie.

8 Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną
miłością. Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił
Prawo. 9 Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie
zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne -
streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego
swego jak siebie samego. 10 Miłość nie wyrządza
zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym
wypełnieniem Prawa.

Rz 14,1–19

Lekcja 13: s. 2, 3, 9, 16, 23

1 A tego, który jest słaby w wierze, przygarniajcie
życzliwie, bez spierania się o poglądy. 2 Jeden jest
zdania, że można jeść wszystko, drugi, słaby, jada
tylko jarzyny. 3 Ten, kto jada [wszystko], niech nie
pogardza tym, który nie [wszystko] jada, a ten,
który nie jada, niech nie potępia tego, który jada;
bo Bóg go łaskawie przygarnął. 4 Kim jesteś ty, co
się odważasz sądzić cudzego sługę? To, czy on
stoi, czy upada, jest rzeczą jego Pana. Ostoi się
zresztą, bo jego Pan ma moc utrzymać go na
nogach. 5 Jeden czyni różnicę między
poszczególnymi dniami, drugi zaś uważa
wszystkie za równe: niech się każdy trzyma
swego przekonania.

6 Kto przestrzega pewnych dni, przestrzega ich
dla Pana, a kto jada wszystko - jada dla Pana.
Bogu przecież składa dzięki. A kto nie jada
wszystkiego - nie jada ze względu na Pana, i on
również dzięki składa Bogu. 7 Nikt zaś z nas nie
żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: 8 jeżeli
bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś
umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc i w
śmierci należymy do Pana. 9 Po to bowiem
Chrystus umarł i powrócił do życia, by zapanować
tak nad umarłymi, jak nad żywymi. 10 Dlaczego
więc ty potępiasz swego brata? Albo dlaczego
gardzisz swoim bratem? Wszyscy przecież
staniemy przed trybunałem Boga.

11 Napisane jest bowiem: Na moje życie - mówi
Pan - przede Mną klęknie wszelkie kolano. a
każdy język wielbić będzie Boga. 12 Tak więc
każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. 13
Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A
raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu
sposobności do upadku lub zgorszenia. 14 Wiem i
przekonany jestem w Panu Jezusie, że nie ma
niczego, co by samo przez się było nieczyste, a
jest nieczyste tylko dla tego, kto je uważa za
nieczyste. 15 Gdy więc stanowiskiem w sprawie
pokarmów zasmucasz swego brata, nie
postępujesz już zgodnie z miłością. Tym swoim
[stanowiskiem w sprawie] pokarmów nie narażaj
na zgubę tego, za którego umarł Chrystus.

16 Niech więc posiadane przez was dobro nie
stanie się sposobnością do bluźnierstwa! 17 Bo
królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije,
ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu
Świętym. 18 A kto w taki sposób służy
Chrystusowi, ten podoba się Bogu i ma uznanie u
ludzi. 19 Starajmy się więc o to, co służy sprawie
pokoju i wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,1–3.5–7.14

Lekcja 13: s. 2, 7, 9, 13, 16

1 A my, którzy jesteśmy mocni [w wierze],
powinniśmy znosić słabości tych, którzy są słabi,
a nie szukać tylko tego, co dla nas dogodne. 2
Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego
dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania. 3
Przecież i Chrystus nie szukał tego, co było
dogodne dla Niego ale jak napisano: Urągania
tych, którzy Tobie urągają, spadły na Mnie.

5 A Bóg, który daje cierpliwość i pociechę, niech
sprawi, abyście wzorem Chrystusa te same
uczucia żywili do siebie 6 i zgodnie jednymi
ustami wielbili Boga i Ojca Pana naszego Jezusa
Chrystusa. 7 Dlatego przygarniajcie siebie
nawzajem, bo i Chrystus przygarnął was - ku
chwale Boga.

14 Bracia, jestem co do was przekonany, że pełni
jesteście szlachetnych uczuć, ubogaceni wszelką
wiedzą, zdolni do udzielania sobie wzajemnie
upomnień.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,10.26–31

Lekcja 13: s. 14, 16

10 A przeto upominam was, bracia, w imię Pana
naszego Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni, i
by nie było wśród was rozłamów; byście byli
jednego ducha i jednej myśli.

26 Przeto przypatrzcie się, bracia, powołaniu
waszemu! Niewielu tam mędrców według oceny
ludzkiej, niewielu możnych, niewielu szlachetnie
urodzonych. 27 Bóg wybrał właśnie to, co głupie w
oczach świata, aby zawstydzić mędrców, wybrał
to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; 28 i to, co
nie jest szlachetnie urodzone według świata i
wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to
co jest, unicestwić, 29 tak by się żadne stworzenie
nie chełpiło wobec Boga. 30 Przez Niego bowiem
jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla
nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i
uświęceniem, i odkupieniem,

31 aby, jak to jest napisane, w Panu się chlubił ten,
kto się chlubi.

1 Kor 4,1–2

Lekcja 13: s. 22

1 Niech więc uważają nas ludzie za sługi
Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. 2 A od
szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był
wierny.

1 Kor 5,1–13

Lekcja 13: s. 6, 8, 11

1 Słyszy się powszechnie o rozpuście między
wami, i to o takiej rozpuście, jaka się nie zdarza
nawet wśród pogan; mianowicie, że ktoś żyje z
żoną swego ojca. 2 A wy unieśliście się pychą,
zamiast z ubolewaniem żądać, by usunięto
spośród was tego, który się dopuścił
wspomnianego czynu. 3 Ja zaś nieobecny
wprawdzie ciałem, ale obecny duchem, już
potępiłem, tak jakby był wśród was, sprawcę
owego przestępstwa. 4 Przeto wy, zebrawszy się
razem w imię Pana naszego Jezusa, w łączności z
duchem moim i z mocą Pana naszego Jezusa, 5
wydajcie takiego szatanowi na zatracenie ciała,
lecz ku ratunkowi jego ducha w dzień Pana
Jezusa.

6 Wcale nie macie się czym chlubić! Czyż nie
wiecie, że odrobina kwasu całe ciasto zakwasza? 7
Wyrzućcie więc stary kwas, abyście się stali
nowym ciastem, jako że przaśni jesteście.
Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako
nasza Pascha. 8 Tak przeto odprawiajmy święto
nasze, nie przy użyciu starego kwasu, kwasu
złości i przewrotności, lecz - przaśnego chleba
czystości i prawdy. 9 Napisałem wam w liście,
żebyście nie obcowali z rozpustnikami. 10 Nie
chodzi o rozpustników tego świata w ogóle ani o
chciwców i zdzierców lub bałwochwalców;
musielibyście bowiem całkowicie opuścić ten
świat.

11 Dlatego pisałem wam wówczas, byście nie
przestawali z takim, który nazywając się bratem,
w rzeczywistości jest rozpustnikiem, chciwcem,
bałwochwalcą, oszczercą, pijakiem lub zdziercą.
Z takim nawet nie siadajcie wspólnie do posiłku.
12 Jakże bowiem mogę sądzić tych, którzy są na
zewnątrz? Czyż i wy nie sądzicie tych, którzy są
wewnątrz? 13 Tych, którzy są na zewnątrz, osądzi
Bóg. Usuńcie złego spośród was samych.

1 Kor 8,9.13

Lekcja 13: s. 2

9 Baczcie jednak, aby to wasze prawo /do takiego
postępowania/ nie stało się dla słabych powodem
do zgorszenia.

13 Jeśli więc pokarm gorszy brata mego, przenigdy
nie będę jadł mięsa, by nie gorszyć brata.

1 Kor 9,19

Lekcja 13: s. 2

19 Tak więc nie zależąc od nikogo, stałem się
niewolnikiem wszystkich, aby tym liczniejsi byli
ci, których pozyskam.

1 Kor 10,13.17.24.31–33

Lekcja 13: s. 2, 15, 20, 21, 23

13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która
zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie
dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść,
lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże
sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

17 Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni,
tworzymy jedno Ciało. Wszyscy bowiem bierzemy
z tego samego chleba.

24 Niech nikt nie szuka własnego dobra, lecz
dobra bliźniego!

31 Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie
32 Nie bądźcie zgorszeniem ani dla Żydów, ani dla
Greków, ani dla Kościoła Bożego, 33 podobnie jak
ja, który się staram przypodobać wszystkim pod
każdym względem nie szukając własnej korzyści,
lecz dobra wielu, aby byli zbawieni.

1 Kor 11,17–22.28–31.33

Lekcja 13: s. 2, 9, 16, 24

17 Udzielając tych pouczeń nie pochwalam was i
za to, że schodzicie się razem nie na lepsze, ale
ku gorszemu. 18 Przede wszystkim słyszę - i po
części wierzę - że zdarzają się między wami
spory, gdy schodzicie się razem jako Kościół. 19
Zresztą nawet muszą być wśród was rozdarcia,
żeby się okazało, którzy są wypróbowani. 20 Tak
więc, gdy się zbieracie, nie ma u was spożywania
Wieczerzy Pańskiej. 21 Każdy bowiem już
wcześniej zabiera się do własnego jedzenia, i tak
się zdarza, że jeden jest głodny, podczas gdy
drugi nietrzeźwy.

22 Czyż nie macie domów, aby tam jeść i pić? Czy
chcecie znieważać Boże zgromadzenie i
zawstydzać tych, którzy nic nie mają? Cóż wam
powiem? Czy będę was chwalił? Nie, za to was
nie chwalę.

28 Niech przeto człowiek baczy na siebie samego,
spożywając ten chleb i pijąc z tego kielicha. 29 Kto
bowiem spożywa i pije nie zważając na Ciało
[Pańskie], wyrok sobie spożywa i pije. 30 Dlatego
to właśnie wielu wśród was słabych i chorych i
wielu też umarło. 31 Jeżeli zaś sami siebie
osądzimy, nie będziemy sądzeni.

33 Tak więc, bracia moi, gdy zbieracie się by
spożywać [wieczerzę], poczekajcie jedni na
drugich!

1 Kor 12,25–27

Lekcja 13: s. 7, 8, 10, 16

25 by nie było rozdwojenia w ciele, lecz żeby
poszczególne członki troszczyły się o siebie
nawzajem. 26 Tak więc, gdy cierpi jeden członek,
współcierpią wszystkie inne członki; podobnie
gdy jednemu członkowi okazywane jest
poszanowanie, współweselą się wszystkie członki.
27 Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i
poszczególnymi członkami.

1 Kor 13,4–8.13

Lekcja 13: s. 1, 4, 6, 9, 13, 21, 24, 26, 27

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic
części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie
zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się
pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka
swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego;
6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz
współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada
nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie
ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą,
albo jak dar języków, który zniknie, lub jak
wiedza, której zabraknie.

13 Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te
trzy: z nich zaś największa jest miłość.

1 Kor 15,33

Lekcja 13: s. 21

33 Nie łudźcie się! Wskutek złych rozmów psują
się dobre obyczaje

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–4

Lekcja 13: s. 2, 12

3 Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa
Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej
pociechy, 4 Ten, który nas pociesza w każdym
naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać
tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą,
której doznajemy od Boga.

2 Kor 2,6–8

Lekcja 13: s. 8, 21

6 Niech już takiemu wystarczy kara, wymierzona
przez większość spośród was. 7 Raczej wypada
teraz wybaczyć mu i podtrzymać go na duchu,
aby nie popadł ów człowiek w rozpaczliwy
smutek. 8 Dlatego napominam was, abyście jego
sprawę rozstrzygnęli z miłością.

2 Kor 3,5–6

Lekcja 13: s. 9, 23

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie
pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta
możność nasza jest z Boga. 6 On też sprawił,
żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza
przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem
zabija, Duch zaś ożywia.

2 Kor 4,7–10

Lekcja 13: s. 1

7 Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach
glinianych, aby z Boga była owa przeogromna
moc, a nie z nas. 8 Zewsząd znosimy cierpienia,
lecz nie poddajemy się zwątpieniu; żyjemy w
niedostatku, lecz nie rozpaczamy; 9 znosimy
prześladowania, lecz nie czujemy się
osamotnieni, obalają nas na ziemię, lecz nie
giniemy. 10 Nosimy nieustannie w ciele naszym
konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w
naszym ciele.

2 Kor 5,9.14–15.17–21

Lekcja 13: s. 1, 2, 12, 14, 20, 21, 24, 25, 26, 27

9 Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to
gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy.

14 Albowiem miłość Chrystusa przynagla nas,
pomnych na to, że skoro Jeden umarł za
wszystkich, to wszyscy pomarli. 15 A właśnie za
wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją,
już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich
umarł i zmartwychwstał.

17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest
nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto
wszystko stało się nowe. 18 Wszystko zaś to
pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą
przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania. 19
Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat,
nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś
przekazując słowo jednania. 20 Tak więc w imieniu
Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga
samego, który przez nas udziela napomnień. W
imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z
Bogiem. 21 On to dla nas grzechem uczynił Tego,
który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim
sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 7,9–11

Lekcja 13: s. 3

9 to teraz raduję się - nie dlatego, żeście się
zasmucili, ale żeście się zasmucili ku nawróceniu.
Zasmuciliście się bowiem po Bożemu, tak iż nie
ponieśliście przez nas żadnej szkody. 10 Bo
smutek, który jest z Boga, dokonuje nawrócenia
ku zbawieniu, którego się /potem/ nie żałuje,
smutek zaś tego świata sprawia śmierć. 11 To
bowiem, że zasmuciliście się po Bożemu - jakąż
wzbudziło w was gorliwość, obronę, oburzenie,
bojaźń, tęsknotę, zapał i potrzebę wymierzenia
kary! We wszystkim okazaliście się bez nagany.

2 Kor 8,4–5

Lekcja 13: s. 16

4 nalegając na nas bardzo i prosząc o łaskę
współdziałania w posłudze na rzecz świętych. 5 I
nie tylko tak było, jakeśmy się spodziewali, lecz
ofiarowały siebie samych najprzód Panu, a potem
nam przez wolę Bożą.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 13: s. 20, 21

5 i wszelką wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i
wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo
Chrystusowi

12 Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani
stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami
siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie
samych mierzą miarą własnej osoby i porównują
się sami z sobą.

18 Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam
przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan.

2 Kor 12,9–10

Lekcja 13: s. 23

9 lecz /Pan/ mi powiedział: Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali.
Najchętniej więc będę się chlubił z moich
słabości, aby zamieszkała we mnie moc
Chrystusa. 10 Dlatego mam upodobanie w moich
słabościach, w obelgach, w niedostatkach, w
prześladowaniach, w uciskach z powodu
Chrystusa. Albowiem ilekroć niedomagam,
tylekroć jestem mocny.

List do Galatów

Ga 1,4

Lekcja 13: s. 4

4 który wydał samego siebie za nasze grzechy, aby
wyrwać nas z obecnego złego świata, zgodnie z
wolą Boga i Ojca naszego.

Ga 2,20

Lekcja 13: s. 4

20 Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie
Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele,
jednak obecne życie moje jest życiem wiary w
Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 5,13.16–17.22–26

Lekcja 13: s. 3, 16, 20, 21, 24, 25

13 Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do
wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako
zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie,
miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie!

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie.

22 Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23
łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/
nie ma Prawa. 24 A ci, którzy należą do Chrystusa
Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego
namiętnościami i pożądaniami. 25 Mając życie od
Ducha, do Ducha się też stosujmy. 26 Nie szukajmy
próżnej chwały, jedni drugich drażniąc i
wzajemnie sobie zazdroszcząc.

Ga 6,1–5

Lekcja 13: s. 2, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 16, 22

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe. 3 Bo kto
uważa, że jest czymś, gdy jest niczym, ten zwodzi
samego siebie. 4 Niech każdy bada własne
postępowanie, a wtedy powód do chluby znajdzie
tylko w sobie samym, a nie w zestawieniu siebie z
drugim. 5 Każdy bowiem poniesie własny ciężar.

List do Efezjan

Ef 1,3–14.22–23

Lekcja 13: s. 15, 22

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa; który napełnił nas
wszelkim błogosławieństwem duchowym na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie. 4 W Nim
bowiem wybrał nas przez założeniem świata,
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego
obliczem. 5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli, 6 ku chwale
majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w
Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez
Jego krew - odpuszczenie występków, według
bogactwa Jego łaski.

8 Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej
mądrości i zrozumienia, 9 przez to, że nam
oznajmił tajemnicę swej woli według swego
postanowienia, które przedtem w Nim powziął 10
dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na
nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co
w niebiosach, i to, co na ziemi. 11 W Nim
dostąpiliśmy udziału my również, z góry
przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje
wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli 12 po
to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my,
którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w
Chrystusie.

13 W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy,
Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim
również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni
pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. 14
On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w
oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni
własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

22 I wszystko poddał pod Jego stopy, a Jego
samego ustanowił nade wszystko Głową dla
Kościoła, 23 który jest Jego Ciałem, Pełnią Tego,
który napełnia wszystko wszelkimi sposobami.

Ef 2,11–22

Lekcja 13: s. 15

11 Dlatego pamiętajcie, że niegdyś wy - poganie co
do ciała, zwani "nieobrzezaniem" przez tych,
którzy zowią się "obrzezaniem" od znaku
dokonanego ręką na ciele - 12 w owym czasie
byliście poza Chrystusem, obcy względem
społeczności Izraela i bez udziału w przymierzach
obietnicy, nie mający nadziei ani Boga na tym
świecie. 13 Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy,
którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy
przez krew Chrystusa. 14 On bowiem jest naszym
pokojem. On, który obie części [ludzkości] uczynił
jednością, bo zburzył rozdzielający je mur -
wrogość. W swym ciele 15 pozbawił On mocy
Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby
z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie
jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój,

16 i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów
pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w
sobie zadawszy śmierć wrogości. 17 A przyszedłszy
zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój
tym, którzy blisko, 18 bo przez Niego jedni i
drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.
19 A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami,
ale jesteście współobywatelami świętych i
domownikami Boga - 20 zbudowani na
fundamencie apostołów i proroków, gdzie
kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus.

21 W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą
w Panu świątynię, 22 w Nim i wy także wznosicie
się we wspólnym budowaniu, by stanowić
mieszkanie Boga przez Ducha.

Ef 4,1–3.11–16.25–27.29–32

Lekcja 13: s. 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 23, 26, 27

1 A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu,
abyście postępowali w sposób godny powołania,
jakim zostaliście wezwani, 2 z całą pokorą i
cichością, z cierpliwością, znosząc siebie
nawzajem w miłości. 3 Usiłujcie zachować jedność
Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

11 I On ustanowił jednych apostołami, innych
prorokami, innych ewangelistami, innych
pasterzami i nauczycielami 12 dla przysposobienia
świętych do wykonywania posługi, celem
budowania Ciała Chrystusowego, 13 aż dojdziemy
wszyscy razem do jedności wiary i pełnego
poznania Syna Bożego, do człowieka
doskonałego, do miary wielkości według Pełni
Chrystusa. 14 [Chodzi o to], abyśmy już nie byli
dziećmi, którymi miotają fale i porusza każdy
powiew nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi
i przebiegłości w sprowadzaniu na manowce
fałszu. 15 Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości
sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest
Głową - ku Chrystusowi.

16 Z Niego całe Ciało - zespalane i utrzymywane w
łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z
członków stosownie do jego miary - przyczynia
sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości.

25 Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z
was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście
nawzajem dla siebie członkami. 26 Gniewajcie się,
a nie grzeszcie: niech nad waszym gniewem nie
zachodzi słońce! 27 Ani nie dawajcie miejsca
diabłu!

29 Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa
szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od
potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym. 30 I
nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym
zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia. 31
Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie -
wraz z wszelką złością. 32 Bądźcie dla siebie
nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie
sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,1–2.4.15–22.25.29

Lekcja 13: s. 3, 4, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 26, 27

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci
umiłowane, 2 i postępujcie drogą miłości, bo i
Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za
nas w ofierze i dani na wdzięczną wonność Bogu.

4 ani o tym, co haniebne, ani o niedorzecznym
gadaniu lub nieprzyzwoitych żartach, bo to
wszystko jest niestosowne. Raczej winno być
wdzięczne usposobienie.

15 Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako
niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wyzyskujcie chwilę
sposobną, bo dni są złe. 17 Nie bądźcie przeto
nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą
Pana. 18 A nie upijajcie się winem, bo to jest
[przyczyną] rozwiązłości, ale napełniajcie się
Duchem, 19 przemawiając do siebie wzajemnie w
psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha,
śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach.

20 Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w
imię Pana naszego Jezusa Chrystusa! 21 Bądźcie
sobie wzajemnie poddani w bojaźni
Chrystusowej! 22 Żony niechaj będą poddane
swym mężom, jak Panu,

25 Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował
Kościół i wydał za niego samego siebie,

29 Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz [każdy] je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus - Kościół,

Ef 6,4

Lekcja 13: s. 6

4 A [wy], ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz wychowujcie je stosując karcenie i napominanie Pańskie!

List do Filipian

Flp 1,6.9–11

Lekcja 13: s. 22, 23

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

9 A modlę się o to, aby miłość wasza doskonaliła się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wyczuciu 10 dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czyści i bez zarzutu na dzień Chrystusa, 11 napełnieni plonem sprawiedliwości, [nabytym] przez Jezusa Chrystusa ku chwale i czci Boga.

Flp 2,1–8.14–16

Lekcja 13: s. 2, 9, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27

1 Jeśli więc jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli - jakaś moc przekonująca Miłości, jeśli jakiś udział w Duchu, jeśli jakieś serdeczne współczucie - 2 dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, 3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie.

6 On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, 8 uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

14 Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań, 15 abyście się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne dzieci Boże pośród narodu zepsutego i przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła światła w świecie. 16 Trzymajcie się mocno Słowa Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem.

Flp 3,7–8.13–14

Lekcja 13: s. 19, 20

7 Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. 8 I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa

13 Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]: zapominając o tym, co za mną, a wytężając siły ku temu, co przede mną, 14 pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,6.8.11–13

Lekcja 13: s. 20, 21, 23, 26, 27

6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem!

8 W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebnym - to miejcie na myśli!

11 Nie mówię tego bynajmniej z powodu niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać sobie w warunkach, w jakich jestem. 12 Umiem cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać niedostatku. 13 Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

List do Kolosan

Kol 1,9–12.21–22.28

Lekcja 13: s. 9, 13, 23

9 Przeto i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy, nie przestajemy za was się modlić i prosić /Boga/, abyście doszli do pełnego poznania Jego woli, w całej mądrości i duchowym zrozumieniu, 10 abyście już postępowali w sposób godny Pana, w pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie Boga. 11 Niech moc Jego chwały w pełni was umacnia do /okazywania/ wszelkiego rodzaju cierpliwości i stałości. 12 Z radością dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziale świętych w światłości.

21 I was, którzy byliście niegdyś obcymi /dla Boga/
i /Jego/ wrogami przez sposób myślenia i wasze
złe czyny, 22 teraz znów pojednał w doczesnym
Jego ciele przez śmierć, by stawić was wobec
siebie jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych,

28 Jego to głosimy, upominając każdego człowieka
i ucząc każdego człowieka z całą mądrością, aby
każdego człowieka okazać doskonałym w
Chrystusie.

Kol 2,8.18–19

Lekcja 13: s. 2, 15

8 Baczcie, aby kto was nie zagarnął w niewolę
przez tę filozofię będącą czczym oszustwem,
opartą na ludzkiej tylko tradycji, na żywiołach
świata, a nie na Chrystusie.

18 Niechaj was nikt nie odsądza od nagrody,
zamiłowany w uniżaniu siebie i przesadnej czci
aniołów, zgłębiając to, co ujrzał. Taki, nadęty bez
powodu zmysłowym swym sposobem myślenia, 19
nie trzyma się mocno Głowy - /Tego/, z którego
całe Ciało, zaopatrywane i utrzymywane w
całości dzięki wiążącym połączeniom członków,
rośnie Bożym wzrostem.

Kol 3,1–24

Lekcja 13: s. 2, 3, 6, 9, 11, 13, 14, 17, 20, 21, 22, 24, 25

1 Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z
martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie
przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. 2
Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na
ziemi. 3 Umarliście bowiem i wasze życie jest
ukryte z Chrystusem w Bogu. 4 Gdy się ukaże
Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim
ukażecie się w chwale. 5 Zadajcie więc śmierć
temu, co jest przyziemne w /waszych/ członkach:
rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i
chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem.

6 Z powodu nich nadchodzi gniew Boży na synów
buntu. 7 I wy niegdyś tak postępowaliście,
kiedyście w tym żyli. 8 A teraz i wy odrzućcie to
wszystko: gniew, zapalczywość, złość,
znieważanie, haniebną mowę od ust waszych! 9
Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z
siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, 10 a
przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku
głębszemu poznaniu /Boga/, według obrazu Tego,
który go stworzył.

11 A tu już nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, lecz wszystkim we wszystkich /jest/
Chrystus. 12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i
umiłowani - obleczcie się w serdeczne
miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość,
cierpliwość, 13 znosząc jedni drugich i wybaczając
sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw
drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na
to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest
więzią doskonałości. 15 A sercami waszymi niech
rządzi pokój Chrystusowy, do którego też
zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie
wdzięczni!

16 Słowo Chrystusa niech w was przebywa z
/całym swym/ bogactwem: z wszelką mądrością
nauczajcie i napominajcie samych siebie przez
psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem
łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. 17 I
wszystko, cokolwiek działacie słowem lub
czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa,
dziękując Bogu Ojcu przez Niego. 18 Żony bądźcie
poddane mężom, jak przystało w Panu. 19
Mężowie, miłujcie żony i nie bądźcie dla nich
przykrymi! 20 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom
we wszystkim, bo to jest miłe w Panu.

21 Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby
nie traciły ducha. 22 Niewolnicy, bądźcie we
wszystkim posłuszni doczesnym panom, nie
służąc tylko dla oka, jak gdybyście się mieli
ludziom przypodobać, lecz w szczerości serca,
bojąc się /prawdziwego/ Pana. 23 Cokolwiek
czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie
dla ludzi, świadomi, 24 że od Pana otrzymacie
dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę. Służycie
Chrystusowi jako Panu!

Kol 4,5–6

Lekcja 13: s. 2, 3, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 20, 21

5 Wobec obcych postępujcie mądrze, wyzyskując
każdą chwilę sposobną. 6 Mowa wasza, zawsze
miła, niech będzie zaprawiona solą, tak byście
wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,3–7.13

Lekcja 13: s. 2, 13, 14

3 Upominanie zaś nasze nie pochodzi z błędu ani z
nieczystej pobudki, ani z podstępu, 4 lecz jak
przez Boga zostaliśmy uznani za godnych
powierzenia nam Ewangelii, tak głosimy ją, aby
się podobać nie ludziom, ale Bogu, który bada
nasze serca. 5 Nigdy przecież nie posługiwaliśmy
się pochlebstwem w mowie - jak wiecie - ani też
nie kierowaliśmy się ukrytą chciwością, czego
Bóg jest świadkiem, 6 nie szukając ludzkiej chwały
ani pośród was, ani pośród innych. 7 A jako
apostołowie Chrystusa mogliśmy być dla was
ciężarem, my jednak stanęliśmy pośród was pełni
skromności, jak matka troskliwie opiekująca się
swoimi dziećmi.

13 Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu, bo gdy
przyjęliście słowo Boże, usłyszane od nas,
przyjęliście je nie jako słowo ludzkie, ale - jak jest
naprawdę - jako słowo Boga, który działa w was
wierzących.

1 Tes 3,12

Lekcja 13: s. 17

12 A Pan niech pomnoży liczbę waszą i niech
spotęguje waszą wzajemną miłość dla wszystkich,
jaką i my mamy dla was;

1 Tes 4,9.13–18

Lekcja 13: s. 17

9 Nie jest rzeczą konieczną, abyśmy wam pisali o
miłości braterskiej, albowiem Bóg was samych
naucza, abyście się wzajemnie miłowali.

13 Nie chcemy, bracia, waszego trwania w
niewiedzy co do tych, którzy umierają, abyście się
nie smucili jak wszyscy ci, którzy nie mają
nadziei. 14 Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus
istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych,
którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z
Nim. 15 To bowiem głosimy wam jako słowo
Pańskie, że my, żywi, pozostawieni na przyjście
Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy pomarli. 16
Sam bowiem Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos
archanioła, i na dźwięk trąby Bożej, a zmarli w
Chrystusie powstaną pierwsi. 17 Potem my, żywi i
pozostawieni, wraz z nimi będziemy porwani w
powietrze, na obłoki naprzeciw Pana, i w ten
sposób zawsze będziemy z Panem.

18 Przeto wzajemnie się pocieszajcie tymi
słowami!

1 Tes 5,11–18.22

Lekcja 13: s. 2, 6, 7, 9, 17, 20, 21, 22, 23

11 Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie
jedni drugich, jak to zresztą czynicie. 12 Prosimy
was, bracia, abyście uznawali tych, którzy wśród
was pracują, którzy przewodzą wam i w Panu was
napominają. 13 Ze względu na ich pracę otaczajcie
ich szczególną miłością! Między sobą
zachowujcie pokój! 14 Prosimy was, bracia,
upominajcie niekarnych, pocieszajcie
małodusznych, przygarniajcie słabych, a dla
wszystkich bądźcie cierpliwi! 15 Uważajcie, aby
nikt nie odpłacał złem za złe, zawsze usiłujcie
czynić dobrze sobie nawzajem i wobec
wszystkich!

16 Zawsze się radujcie, 17 nieustannie się módlcie!
18 W każdym położeniu dziękujcie, taka jest
bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie
względem was.

22 Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,6.14–15

Lekcja 13: s. 6, 8, 11

6 Nakazujemy wam, bracia, w imię Pana naszego
Jezusa Chrystusa, abyście stronili od każdego
brata, który postępuje wbrew porządkowi, a nie
według tradycji, którą przejęliście od nas.

14 Jeżeli ktoś nie posłucha słów naszego listu, tego
sobie zaznaczcie i nie obcujcie z nim, aby się
zawstydził. 15 A nie uważajcie go za nieprzyjaciela,
lecz jak brata go napominajcie!

1 List do Tymoteusza

1 Tm 2,6

Lekcja 13: s. 4

6 który wydał siebie samego na okup za
wszystkich jako świadectwo we właściwym
czasie.

1 Tm 4,7

Lekcja 13: s. 22

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie!
Sam zaś ćwicz się w pobożności!

1 Tm 5,19–21

Lekcja 13: s. 8, 10

19 Przeciwko prezbiterowi nie przyjmuj
oskarżenia, chyba że na podstawie dwu albo
trzech świadków. 20 Trwających w grzechu
upominaj w obecności wszystkich, żeby także i
pozostali przejmowali się lękiem. 21 Zaklinam cię
wobec Boga i Chrystusa Jezusa, i wybranych
aniołów, abyś tego przestrzegał bez uprzedzeń,
nie powodując się w niczym stronniczością.

1 Tm 6,17–20

Lekcja 13: s. 13, 21, 22

17 Bogatym na tym świecie nakazuj, by nie byli
wyniośli, nie pokładali nadziei w niepewności
bogactwa, lecz w Bogu, który nam wszystkiego
obficie udziela do używania, 18 niech czynią
dobrze, bogacą się w dobre czyny, niech będą
hojni, uspołecznieni, 19 odkładając do skarbca dla
siebie samych dobrą podstawę na przyszłość, aby
osiągnęli prawdziwe życie. 20 O, Tymoteuszu,
strzeż depozytu [wiary] unikając światowej czczej
gadaniny i przeciwstawnych twierdzeń rzekomej
wiedzy,

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15–16.19–25

Lekcja 13: s. 2, 12, 13, 20, 21, 23

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem
jako godny uznania pracownik, który nie przynosi
wstydu, trzymając się prostej linii prawdy. 16
Unikaj zaś światowej gadaniny; albowiem
uprawiający ją coraz bardziej będą się zbliżać ku
bezbożności,

19 A przecież trwa mocny fundament Boży taką oto
mając pieczęć: Poznał Pan tych, którzy są Jego,
oraz: Niechaj odstąpi od nieprawości każdy, kto
wzywa imienia Pańskiego. 20 Przecież w wielkim
domu znajdują się naczynia nie tylko złote i
srebrne, lecz i drewniane, i gliniane: jedno do
użytku zaszczytnego, a drugie do
niezaszczytnego. 21 Jeśliby więc ktoś oczyścił
siebie samego z tego wszystkiego, będzie
naczyniem zaszczytnym, poświęconym,
pożytecznym dla właściciela, przygotowanym do
każdego dobrego czynu. 22 Uciekaj zaś przed
młodzieńczymi pożądaniami, a zabiegaj o
sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój - wraz z
tymi, którzy wzywają Pana czystym sercem. 23
Unikaj natomiast głupich i niedouczonych
dociekań, wiedząc, że rodzą one kłótnie.

24 A sługa Pana nie powinien się wdawać w
kłótnie, ale /ma/ być łagodnym względem
wszystkich, skorym do nauczania,
zrównoważonym. 25 Powinien z łagodnością
pouczać wrogo usposobionych, bo może Bóg da
im kiedyś nawrócenie do poznania prawdy

2 Tm 3,16–17

Lekcja 13: s. 2, 9, 10, 11

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i
pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do
poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17
aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony
do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 2,1.15

Lekcja 13: s. 13, 14

1 Ty zaś głoś to, co jest zgodne ze zdrową nauką:

15 To mów, do tego zachęcaj i karć z całą powagą,
niechaj cię nikt nie lekceważy!

Tt 3,8.10–11

Lekcja 13: s. 6, 8, 11, 13

8 Nauka ta zasługuje na wiarę, i chcę, abyś z całą
stanowczością o tym mówił, że ci, którzy wierzą w
Boga, mają się starać usilnie o pełnienie dobrych
czynów. Jest to dobre i pożyteczne dla ludzi.

10 Sekciarza po jednym lub drugim upomnieniu
wystrzegaj się, 11 wiedząc, że człowiek taki jest
przewrotny i grzeszny, przy czym sam na siebie
wydaje wyrok.

List do Hebrajczyków

Hbr 3,13

Lekcja 13: s. 17

13 lecz zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia,
póki trwa to, co dziś się zwie, aby żaden z was nie
uległ zatwardziałości przez oszustwo grzechu.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 13: s. 2, 9, 20, 22, 24

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który
by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz

doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. [16] Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla /uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 10,23–25

Lekcja 13: s. 9, 10, 17, 20, 22

[23] Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. [24] Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. [25] Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się dzień.

Hbr 12,1–3.11

Lekcja 13: s. 10, 11, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[1] I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. [2] Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Boga. [3] Zastanawiajcie się więc nad Tym, który ze strony grzeszników taką wielką wycierpiał wrogość przeciw sobie, abyście nie ustawali, złamani na duchu.

[11] Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości.

Hbr 13,15.17

Lekcja 13: s. 10, 11, 20

[15] Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają Jego imię.

[17] Bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo to nie byłoby dla was korzystne.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.19–20.22–26

Lekcja 13: s. 3, 7, 12, 13, 14, 20, 22, 23

[2] Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. [3] Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. [4] Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali, nienaganni, w niczym nie wykazując braków. [5] Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma.

[19] Wiedzcie, bracia moi umiłowani: każdy człowiek winien być chętny do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu. [20] Gniew bowiem męża nie wykonuje sprawiedliwości Bożej.

[22] Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. [23] Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go, podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. [24] Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. [25] Kto zaś pilnie rozważa doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo [26] Jeżeli ktoś uważa się za człowieka religijnego, lecz łudząc serce swoje nie powściąga swego języka, to pobożność jego pozbawiona jest podstaw.

Jk 2,10

Lekcja 13: s. 23

[10] Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę za wszystkie.

Jk 3,1–6.9–12

Lekcja 13: s. 12

[1] Niech zbyt wielu z was nie uchodzi za nauczycieli, moi bracia, bo wiecie, iż tym bardziej surowy czeka nas sąd. [2] Wszyscy bowiem często upadamy. Jeśli kto nie grzeszy mową, jest mężem doskonałym, zdolnym utrzymać w ryzach także całe ciało. [3] Jeżeli przeto zakładamy koniom wędzidła do pysków, by nam były posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem. [4] Oto nawet okrętom, choć tak są potężne i tak silnymi wichrami miotane, niepozorny ster nadaje taki kierunek, jak odpowiada woli sternika. [5] Tak samo język, mimo że jest małym organem, ma powód do wielkich przechwałek. Oto mały ogień, a jak wielki las podpala.

[6] Tak i język jest ogniem, sferą nieprawości. Język jest wśród wszystkich naszych członków tym, co bezcześci całe ciało i sam trawiony ogniem piekielnym rozpala krąg życia.

[9] Przy jego pomocy wielbimy Boga i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże. [10] Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak być nie może, bracia moi. [11] Czyż z tej samej szczeliny źródła wytryska woda słodka i gorzka? [12] Czy może, bracia moi, drzewo figowe rodzić oliwki albo winna latorośl figi? Także słone źródło nie może wydać słodkiej wody.

Jk 4,7–17

Lekcja 13: s. 3, 10, 11, 14, 20, 21, 22, 23

[7] Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie się natomiast diabłu, a ucieknie od was. [8] Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, uświęćcie serca, ludzie chwiejni! [9] Uznajcie waszą nędzę, smućcie się i płaczcie. Śmiech wasz niech się obróci w smutek, a radość w przygnębienie. [10] Uniżcie się przed Panem, a wywyższy was. [11] Bracia, nie oczerniajcie jeden drugiego. Kto oczernia brata swego lub sądzi go, uwłacza Prawu i osądza Prawo. Skoro zaś sądzisz Prawo, jesteś nie wykonawcą Prawa, lecz sędzią.

[12] Jeden jest Prawodawca i Sędzia, w którego mocy jest zbawić lub potępić. A ty kimże jesteś, byś sądził bliźniego? [13] Teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro udamy się do tego oto miasta i spędzimy tam rok, będziemy uprawiać handel i osiągniemy zyski, [14] wy, którzy nie wiecie nawet, co jutro będzie. Bo czymże jest życie wasze? Parą jesteście, co się ukazuje na krótko, a potem znika. [15] Zamiast tego powinniście mówić: Jeżeli Pan zechce, i będziemy żyli, zrobimy to lub owo. [16] Teraz zaś chełpicie się w swej wyniosłości. Każda taka chełpliwość jest przewrotna.

[17] Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy.

Jk 5,16.19–20

Lekcja 13: s. 3, 7, 9, 11, 17, 20

[16] Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.

[19] Bracia moi, jeśliby ktokolwiek z was zszedł z drogi prawdy, a drugi go nawrócił, [20] niech wie, że kto nawrócił grzesznika z jego błędnej drogi, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje liczne grzechy.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,22.24–25

Lekcja 13: s. 14, 17

[22] Skoro już dusze swoje uświęciliście, będąc posłuszni prawdzie celem zdobycia nieobłudnej miłości bratniej jedni drugich gorąco czystym sercem umiłujcie.

[24] Każde bowiem ciało jak trawa, a cała jego chwała jak kwiat trawy: trawa uschła, a kwiat jej opadł, [25] słowo zaś Pana trwa na wieki. Właśnie to słowo ogłoszono wam jako Dobrą Nowinę.

1 P 2,1.21–25

Lekcja 13: s. 2, 20, 21

[1] Odrzuciwszy więc wszelkie zło, wszelki podstęp i udawanie, zazdrość i jakiekolwiek złe mowy,

[21] Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. [22] On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu. [23] On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. [24] On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni. [25] Błądziliście bowiem jak owce, ale teraz nawróciliście się do Pasterza i Stróża dusz waszych.

1 P 3,8–10.15

Lekcja 13: s. 2, 12, 13, 14, 17, 20, 21

[8] Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, pełni braterskiej miłości, miłosierni, pokorni. [9] Nie oddawajcie złym za złe ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo. [10] Kto bowiem chce miłować życie i oglądać dni szczęśliwe, niech wstrzyma język od złego i wargi - aby nie mówić podstępnie.

[15] Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest.

1 P 4,8–11

Lekcja 13: s. 2, 3, 6, 7, 10, 13, 17, 18, 22, 23

8 Przede wszystkim miejcie wytrwałą miłość jedni
ku drugim, bo miłość zakrywa wiele grzechów. 9
Okazujcie sobie wzajemną gościnność bez
szemrania! 10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej
łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem,
jaki każdy otrzymał. 11 Jeżeli kto ma [dar]
przemawiania, niech to będą jakby słowa Boże!
Jeżeli kto pełni posługę, niech to czyni mocą,
której Bóg udziela, aby we wszystkim był
uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu
chwała i moc na wieki wieków! Amen.

1 P 5,1–9

Lekcja 13: s. 10, 18, 21

1 Starszych więc, którzy są wśród was, proszę, ja
również starszy, a przy tym świadek
Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej
chwały, która ma się objawić: 2 paście stado Boże,
które jest przy was, strzegąc go nie pod
przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie
ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; 3
i nie jak ci, którzy ciemiężą gminy, ale jako żywe
przykłady dla stada. 4 Kiedy zaś objawi się
Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiędnący
wieniec chwały. 5 Tak samo wy, młodzieńcy,
bądźcie poddani starszym! Wszyscy zaś wobec
siebie wzajemnie przyobleczcie się w pokorę, Bóg
bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym
łaskę daje.

6 Upokórzcie się więc pod mocną ręką Boga, aby
was wywyższył w stosownej chwili. 7 Wszystkie
troski wasze przerzućcie na Niego, gdyż Jemu
zależy na was. 8 Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie!
Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży
szukając kogo pożreć. 9 Mocni w wierze
przeciwstawcie się jemu! Wiecie, że te same
cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–4

Lekcja 13: s. 2

2 Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie
przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! 3
Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,7.9

Lekcja 13: s. 3, 9, 18, 20, 23

7 Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam
trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi
współuczestnictwo, a krew Jezusa, Syna Jego,
oczyszcza nas z wszelkiego grzechu.

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako
wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści
nas z wszelkiej nieprawości.

1 J 2,3–6.9–11

Lekcja 13: s. 11, 20

3 Po tym zaś poznajemy, że Go znamy, jeżeli
zachowujemy Jego przykazania. 4 Kto mówi: Znam
Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto zaś
zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość
Boża jest doskonała. 6 Po tym właśnie poznajemy,
że jesteśmy w Nim. Kto twierdzi, że w Nim trwa,
powinien również sam postępować tak, jak On
postępował.

9 Kto twierdzi, że żyje w światłości, a nienawidzi
brata swego, dotąd jeszcze jest w ciemności. 10
Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości i
nie może się potknąć. 11 Kto zaś swojego brata
nienawidzi, żyje w ciemności i działa w ciemności,
i nie wie, dokąd dąży, ponieważ ciemności
dotknęły ślepotą jego oczy.

1 J 3,6–9.11.14–18.23

Lekcja 13: s. 2, 6, 11, 18, 20, 21

6 Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy, żaden zaś z
tych, którzy grzeszą, nie widział Go ani Go nie
poznał. 7 Dzieci, nie dajcie się zwodzić nikomu;
kto postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy,
tak jak On jest sprawiedliwy. 8 Kto grzeszy, jest
dzieckiem diabła, ponieważ diabeł trwa w
grzechu od początku. Syn Boży objawił się po to,
aby zniszczyć dzieła diabła. 9 Każdy, kto narodził
się z Boga, nie grzeszy, gdyż trwa w nim nasienie
Boże, taki nie może grzeszyć, bo się narodził z
Boga.

11 Taka bowiem jest wola Boża, którą objawiono
nam od początku, abyśmy się wzajemnie miłowali

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia,
bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w
śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest
zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w
sobie życia wiecznego. 16 Po tym poznaliśmy
miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także

winniśmy oddać życie za braci. [17] Jeśliby ktoś posiadał majętność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga? [18] Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą!

[23] Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał.

1 J 4,7–11.18–21

Lekcja 13: s. 1, 2, 4, 6, 18, 20, 26, 27

[7] Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. [8] Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. [9] W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. [10] W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. [11] Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować.

[18] W miłości nie ma lęku, lecz doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. Ten zaś, kto się lęka, nie wydoskonalił się w miłości. [19] My miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował. [20] Jeśliby ktoś mówił: Miłuję Boga, a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. [21] Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego.

1 J 5,3.14–15

Lekcja 13: s. 4, 21

[3] albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

[14] Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych próśb zgodnych z Jego wolą. [15] A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych próśb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,5–6

Lekcja 13: s. 4, 18

[5] A teraz proszę cię, Pani, abyśmy się wzajemnie miłowali. A pisząc to - nie głoszę nowego przykazania, lecz to, które mieliśmy od początku. [6] Miłość zaś polega na tym, abyśmy postępowali według Jego przykazań. Jest to przykazanie, o jakim słyszeliście od początku, że według niego macie postępować.

List Judy

Jud 1,16.24–25

Lekcja 13: s. 14, 23

[16] Ci zawsze narzekają i są niezadowoleni ze swego losu, /choć/ postępują według swoich żądz. Usta ich głoszą słowa wyniosłe i dla korzyści mają wzgląd na osoby.

[24] Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i stawić nienagannymi i rozradowanymi wobec swej chwały, [25] jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i na wszystkie wieki! Amen.

Apokalipsa św. Jana

Ap 2,4–5

Lekcja 13: s. 9, 11

[4] Ale mam przeciw tobie to, że odstąpiłeś od twej pierwotnej miłości. [5] Pamiętaj więc, skąd spadłeś, i nawróć się, i pierwsze czyny podejmij! Jeśli zaś nie - przyjdę do ciebie i ruszę świecznik twój z jego miejsca, jeśli się nie nawrócisz.

Ap 22,15

Lekcja 13: s. 13

[15] Na zewnątrz są psy, guślarze, rozpustnicy, zabójcy, bałwochwalcy i każdy, kto kłamstwo kocha i nim żyje.